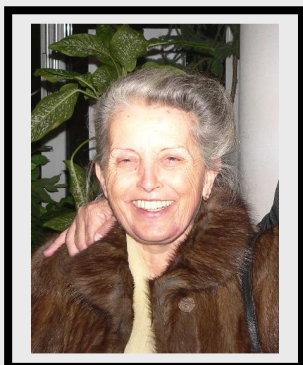

Egressy Gábor
Kéttannyelvű
Műszaki
Szakközépiskola

2009. április

Egressy Tükör

XI. évfolyam, 4. szám

Számunk tartalma

- *Búcsú Oros Tanárnőtől*
- *Egressy-napi képek, gondolatok*
- *„... nem kell máshogy viselkedni velük...”*
- *A Rubik-kocka története*
- *Egressy-napi képek, gondolatok*
- *Az Egressy-nap értékelése*
- *Rejtvény: Keresd a nevet!*
- *Kedvcsináló a tervezett bécsi kiránduláshoz*
- *Pest-Buda Petőfije – tablók, kalligrammák*
- *Világot látni jó!*
- *Előretörnek az Egressy robotjai!*

Címünk:
ujstag@egressy-
bp.sulinet.hu

Amikor Oros Tanárnőtől búcsúzunk, nem a halálról kell írunk, hanem az életről, az ő életéről. És az ő élete a tanítás, a gyerekek világa volt.

Köszönjük, amit értünk, gyermekekért tett – mindig elnézően, mindig megbocsátóan, végtelen türelemmel és szeretettel.

Emlékét tisztelettel megőrizzük

*az Egressy diákjai nevében
a szerkesztőség*

Képzelt üzenete az utókornak

*Fák, csillagok, állatok és kövek
szeressétek a gyermekeimet.*

*Ha messze voltak tőlem, azalatt
eddig is rátok bíztam sorsukat.*

*Énhozzám mindig csak jók voltatok,
szeressétek őket, ha meghalok.*

*Tél, tavasz, nyár, ősz, folyók, ligetek,
szeressétek a gyermekeimet.*

*Te, homokos, köves, aszfaltos út,
vezesd okosan a lányt, a fiút.*

*Csókd helyettem, szél, az arcukat,
fű, kő, légy párna a fejük alatt.*

*Kínáld őket gyümölcscsel, almafa,
tanítsd őket csillagos éjszaka.*

*Tanítsd, melegesd te is, drága nap,
csempészd zsebükbe titkos aranyad.*

*S ti mind, élő és holt anyagok,
tanítsátok őket, felhők, sasok,*

*Vad villámok, jó hangyák, kis csigák,
vigyázz reájuk, hatalmas világ.*

*Az ember gonosz, benne nem bízom,
De tűz, víz, ég, s föld igaz rokonom.*

*Igaz rokon, hozzátok fordulok,
tűz, víz, ég s föld leszek, ha meghalok;*

*Tűz, víz, ég és föld s minden istenek:
szeressétek, akiket szeretek.*

(Szabó Lőrinc: Ima a gyermekekért)

"A néma szemtanúk"

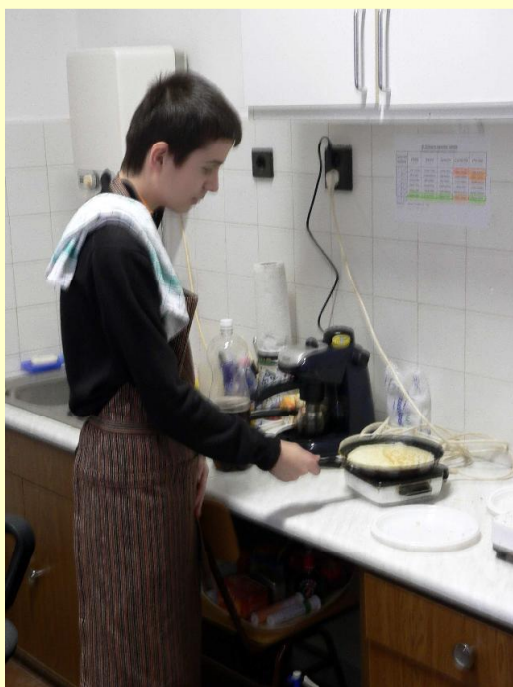
**Nem mind arany, ami fénylik;
lehet az bronz és ezüst is.**

Nem lehet elég korán kezdeni!

**Na, fogjuk meg, és vigyétek!
Mi addig ejtőzünk egy kicsit.**

Új képzési profil az Egressyben.

***És ez még nem
minden!!!***

**„... nem kell máshogy viselkedni velük,
mert ugyanolyanok, mint mi.”**

Természetesen, idén is megrendezésre került az Egressy-nap. Mint minden évben, most is rengeteg nagyszerű programot szerveztek az iskolai tanulói és tanárai. De a mostani mégis egészen más volt, mint az eddigiek...

Iskolánkba ezen a napon valamilyen fogyatékossgal élő, többségében gyengén halló, velünk közel egyidős diákok érkeztek. A cél az volt, hogy megismerjék ezt a környezetet is, és egy olyan helyre próbáljanak meg beilleszkedni, ahová előtte nem nagyon volt alkalmuk, és talán hogy később az Egressyben folytathassák tanulmányaikat.

Fogadásukban iskolánk tanulói is részt vettek. Körbevezettük őket az épületben, megmutattuk nekik az Egressy-napi programokat. Mindenben rendelkezésükre álltunk, és megpróbáltunk mindent megtenni annak érdekében, hogy a lehető legjobban és legfelszabadultabban érezzék magukat.

Természetesen a mi osztályunk is bekapcsolódott ebbe a programba, kísértük, segítettük a vendég diákokat. Egy hallássérült fiúnak és lánynak kellett bemutatnunk a mi kis világunkat. Ők 8. osztályos tanulók voltak, tehát még az is lehetséges, hogy jövőre újra találkozunk velük.

Igazából ők sem voltak mások, mint mi. Rengeteg minden érdekelte őket, nagyon barátságosak voltak, és kommunikálni is teljesen természetesen tudtunk. A kezdeti szorongásunk után rájöttünk, hogy nem kell tartani tőlük, és nem kell máshogy viselkedni velük, mert ugyanolyanok, mint mi.

A programok közül a foci és a Rubik-kocka kirakása kötötte le őket a legjobban. Összefoglalva a történeteket, mi úgy érezzük, hogy jól sikerült minden, és bízunk benne, hogy ők is nagyon jól érezték magukat.

A nap végén megköszönték, hogy itt lehettek, mi pedig egészen új élményekkel és tapasztalatokkal gazdagodtunk, vagyis hogy nem szabad megszólalni senkit, csak mert egy picit talán más, mint mi. Ők nem tehetnek róla, ugyanakkor tudnak ugyanolyan életet élni, mint mi.

Véleményünk szerint ez a nap áttörés lehetett az ilyen kapcsolatok terén, és ezek mellett nagyon tanulságos is volt. Reméljük, hogy a jövőben lesz még ilyen alkalom, és mindenki hasonló jó gondolatokkal éli majd meg ezeket a találkozásokat.

**Csombor Barbara, Preisz Gábor
12. k**

„... kizárólag tudásunkra és esetenként szerencsénkre hagyatkozhatunk”

A Rubik-kocka története 1975-ig nyúlik vissza, amikor Rubik Ernő megalkotta első kockáját, amit eredetileg oktatási célra talált ki. A kocka szabadalmaztatása után meghódította a világot, és számos díjat nyert itthon és más országokban egyaránt, köztük 1980-ban Angliában a *Toy Of The Year* díjat is, amit minden évben csak egy játék kapja. Hazánkban egy időre - mondhatni - elfelejtették, de a versenyeknek köszönhetően 2005 óta reneszánszát éli.

Az első verseny az 1982-es világbajnokság volt Budapesten, majd 2003-ban rendeztek ismét versenyt, és azóta is a világ minden táján rendeztek és rendeznek. Eleinte csak a 3x3x3-as kocka kirakása szerepelt a versenyszámok között, de mára már 19 különböző versenyszámban mérhetik össze erejüket és tudásukat a versenyzők. A versenyeken mindenki a saját játékaival versenyzik, de lehetőség van kölcsönkérni. Mindenki ugyanazt a keverést kapja, hogy igazságosabb legyen a verseny. Kirakás közben semmilyen segítséget nem használhatunk, kizárólag tudásunkra és esetenként szerencsénkre hagyatkozhatunk. A helyezések átlagidők alapján történnek, de vannak olyan versenyszámok is, amelyekből nem mérnek átlagot, úgymint a vakon-kirakások. A jelenlegi világrekord 3x3x3-as kocka kétkezes kirakással 7.08 másodperc, amit a holland Erik Akkersdijk tart. A sok nemzet versenyzői közül a legkiemelkedőbbek a lengyel, a japán, a holland, a francia, a német és természetesen a magyar versenyzők.

Én 2007 áprilisában kezdtem kockázni. Eleinte csak az eredetinek mondható 3x3x3-mas kockával foglalkoztam, majd később egyre többfajta játékot, illetve versenyszámot is megtanultam, a 19-ből 17-et, közte a vakon-, egykezes-, valamint lábbal-kirakásokat is. 2008 májusa óta több nemzetközi versenyen vettem részt kisebb-nagyobb sikerekkel. Két első, két második és két harmadik helyet szereztem, valamint egy nemzeti rekord is fűződik nevemhez.

Végezetül az érdeklődőknek ajánlanék néhány weblapot, ahol még több információt és segítséget találhatnak vagy kérhetnek: www.rubikstudio.hu

Mi tudjuk, honnan fúj a szél!**Tea- avagy kávészünet
a főnök engedélyével****Nemcsak az órán malmozunk****Matyó Bazár
De ki ette meg a csalit?****"Békés támadás"
a sakktáblán**

**Lerakjuk a jövő alapjait.
Ha esetleg az érettségi nem sikerülne,
akkor sincs veszve semmi.**

**Megtekintése csak
nagykorúak
felügyelete mellett ajánlott.**

Reszkessetek puskázók!

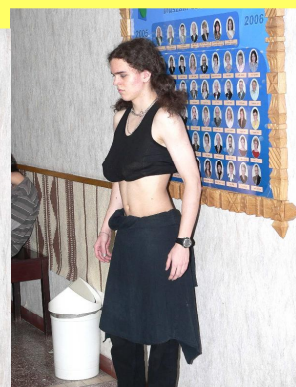
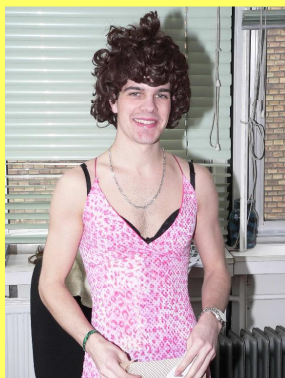
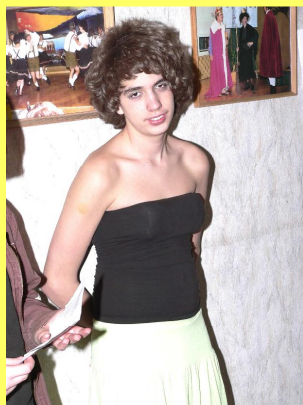

Én megfőzöm, ti megeszitek

***És még mindig
nincs vége!!!***

Táncolunk és táncoltatunk!**A zenei élet sztárpalántái****Adok - kapok, ennyi az egész!**

***Na még lapozz
egyet!***

Egy kis sminkkel és cicifixszel még ez is megoldható

Merj nagyot álmodni!

A (ló)erő legyen veled!

Miből gondolod, hogy el tudod venni?

Csárdás, kontra balett egy labda felett

Na ugye, megérte?

Az idei Egressy-nap programjai az előző években tapasztaltaknál is változatosabbak voltak – és meglátásom szerint a színvonal is évről évre emelkedik. Hiszen elég csak belegondolnunk: annyi különböző program volt, hogy aki mindet végig akarta járni, annak csalódnia kellett.

Elég csak a mi példánkból kiindulni: szokás szerint megtartottuk a konzol-, illetve pókerpartit, melyek igen népszerűnek bizonyultak az arra járó diákok között. Erre az évre azonban egy kisebb előadással is készültünk: ez az úgynevezett „midget-show” volt, melyet a hely szűke miatt csak kevesen láthattak, azok a szerencsések azonban, akik megtekinthették, el voltak ragadtatva agymenésünk ezen szintjének bizonygatásától. Külön kiemelném Hajnal Gábor ötletgazda, szereplő, rendező nevét, aki nélkül nem lehetett volna megcsinálni ezt a humoros előadást.

A többi osztály is szépen kitett magáért: volt, akiket megcsapott a kapitalizmus szele és – ha csak egy napig is, de – több osztály is konkurenciát állított az iskolai büfének. A 10. K még palacsintasütésbe is belevágott. Volt továbbá a már klasszikus teázó, ahol kicsit megpihenhetett az ember, miközben a több tucat teakeverékből kiválasztotta a számára megfelelőt. Farkas Viktor tanár úr előadásában megismerkedhettünk a pneumatikával, vagyis megtudhattuk, hogy mire képes a levegő, ha jól, ügyesen bánunk vele. Külön kiemelném még a karaoke-show-t, mely az ebédlőben került megrendezésre, és az egyik legnépszerűbb program volt a diákok – és néhány tanár – körében.

Összességében elmondhatjuk, hogy az idei diáknapi is sikeres volt. Továbbá még azt is hozzátehetjük, hogy az iskolánkba érkező vendégek szintén remekül érezték magukat, amiért külön dicséretet érdemel iskolánk minden egyes diákja.

Tenke Dániel

13. k

Rejtvény

Keresd a nevet!

A szürrealista vers soraiban az Egressy tanárainak, felnőtt dolgozóinak nevét rejtette el az alkotója. Ha megtalárod, küldd be a szerkesztőségbe!

Halódik ez a város,
marabuk, varjak prédájává válik. A vasút dobog, nárcisz
hiába leng a szélben,
pereg az aszott füre dió, sárga levél.
A holló énekel, ementálit kínál neki a legutóbbi róka titokban.
Rövidül a nappal, kóró zörög az utcákon,
bezúdul az éjszaka, s végül sötét úr borul ránk,
ránk tör a vész, aj, dacolhatunk, de minek!
Az utcán hever estére a sok önigazolás.
Három pap négy templomban, és csak rikolt, rikolt a rigó.
Kis néger gyerekek képét erszényében őrizgeti a grófné,
metróban alszik, mint sok más utas is, és lánykora
posztumuszt kalandjairól álmodik.

Ha van kedved, folytasd a verset!

Kedves Diáktársak!

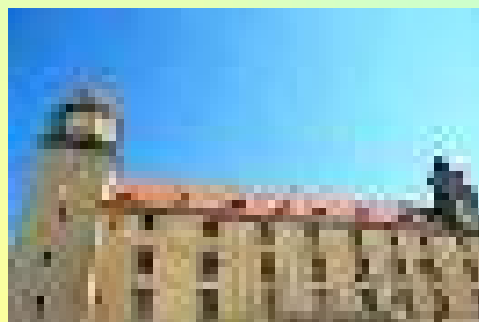
Szeretném felhívni a figyelmeteket arra, hogy a diákönkormányzat az idei évben is kirándulást tervez Bécsbe, amit kis városnézéssel és némi fakultatív programmal szeretne fűszerezni.

A következő élménybeszámolóval ehhez szeretném felkelteni az érdeklődésüket és kedveteket.

Az előző bécsi kiruccanás – szerény véleményem szerint – a tavalyi év egyik legjobb iskolai programja volt. Miért is? Többek közt azért, mert olyan sok helyen jártunk 2 nap alatt, hogy könyvet lehetne írni róla. Most ebből válogattam össze néhányat

Utunk első jelentős állomása Pozsony volt. Itt először is a várat kerestük fel. A 17. századot idéző pozsonyi vár lenyűgöző hatású, de sajnos a vár körül folyó építő-javító munkálatok miatt sok mindent nem láthattunk, és még körbe sem lehetett sétálni teljesen.

De erről nem a szervezők tehetek.

Ami viszont sokkal jobban tetszett, hogy a Pozsonyi híd legtetőjén egy iszonyat magas kilátót húztak fel, ahonnan az egész város belátható. Már a lift is érdekes, ugyanis a híd lábába építették bele. Amikor felértünk a kilátóba, megláttuk Pozsonyt teljes pompájában. Mindezt jól szemlélteti a mellékelt fotó.

Az éjszakai „pihenés” után a következő célállomás Bécs volt.

Megérkezésünket követően kísérő tanárunk első programajánlata így szólt: Aki akar, jöjjön velünk, aki nem, az menjen, amerre lát, és bárkinek bármilyen baja van, nyugodtan oldja meg.

Mi maradtunk az utóbbinál, mint ahogy nagyobb részt mások is. Mivel már régebben elhatároztam, hogy meg szeretném nézni a bécsi császári palotát (Burg), ezért ezt tűztük ki első állomásnak.

Amit tudni illik róla, hogy 800 éven keresztül épült, és ötvözi az elmúlt évek építészeti stílusait. Szóval nem tudnám hová besorolni. Nagysága és stílusa egyaránt lenyűgöző. A kép alapján talán mindenki számára könnyen elképzelhető.

Folytatás a következő oldalon!

Hamarosan meglettük sétánk következő állomását is. A sétáló utcák telis-tele voltak útbaigazító táblákkal, így könnyen megtalálhattuk, amit kerestünk, tehát esélyünk sem volt eltévedni.

Egyszer csak Bécs sétáló utcáinak sokaságából kitűnt a Stefane Dome. Hát igen, nem nehéz észrevenni. Sok turista csak bambul rá, és keresi a tetejét, hiszen annyira magas. Fotót készíteni róla kis objektívvel esélytelen, de azért megpróbáltam.

Mivel kezdett már a nagy épületektől és a sok turistától kisebbségi komplexusom lenni, úgy határoztunk, visszamegyünk a buszba, majd egy kicsit kényelmesebb szórakozást keresünk. Irány a Práter.

Itt most mondanám stop, mert örök emlékkép fog maradni. Viszonylag régen voltam már vidámparkban, de most nekiálltam rossz életű osztálytársaimmal ezt pótolni. Gondoltuk, mi elég tökös srácok vagyunk, bírunk mindent. Azért nem akartuk rutintalanul csinálni, hogy rögtön a legdurvábbal kezdjük, és akkor a többi már nem lesz érdekes. Ezért a bejárat közelében lévő körhintára esett a választásunk. Ha a körhintát képi illusztráció nélkül szeretném körülírni, akkor annyit mondanék, tényleg nem kezdtünk a legdurvábbal, de menet közben átgondoltam az életemet 2x is. Egyszer azért, mert elég magas voltunk. Másrészt azért, mert láttam, van még itt más hánytató gépezet is, ami magasabb ennél és gyorsabb. Szerencsére ez nem riasztott vissza: imádom a magasságot, és szeretek szédülni a gyomorforgató gépekben.

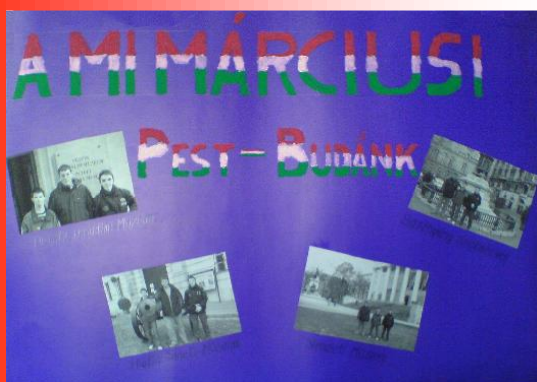
A következő ilyen élmény egy olyan gép volt, ami 100 kilométer/órás sebességgel forog függőlegesen és közben még a szék is forog a tengelye körül, mintegy 10 emeletes magasságban.

A Vidámpark hánytatásáról ennyit, az itthoni a nyomába sem ér.

Mottó: „Legyünk büszkék arra, amik voltunk, s igyekezzünk különbnek lenni annál, amik vagyunk.”

A március 15-ei nemzeti ünnepet iskolánkban is megtartottuk. Rendhagyó, de ugyanakkor hagyományőrző műsort adtak elő diákjaink. Célunk az elgondolkodtatás volt: Vajon jelentenek –e még valamit számunkra a nemzeti ünnepeink, vagy csak egy kötelező nyűg, amit igyekszünk gyorsan letudni? Vajon jelent-e még valamit az, hogy Haza? Ezért „egressys” diákok gondolatait, verseit tolmácsolták a 9.E osztály tanulói. A műsorban egyetlen olyan szöveg sem hangzott el, amelyet ne Ti írtatok volna. Az írásokat köszönöm a 9.A, 9.C, 9.E és 10.E tanulóinak. Ezeket hagyományos keretbe foglaltuk: Himnusz és Szózat, melyeket végre Somogyváry Ákos tanár úrnak köszönhetően élőben együtt énekeltünk el.

Kovács Alexandra (11/e) Kedves Dávid (9/c) gitárkíséréte mellett énekelte el Ha én rózsá volnék... c. magyar népdalt. Köszönet érte, nagyon szép volt.

A műsorban szereplő diákok névsora: Juhász András, Horváth Bence, Papp Balázs, Pásti Dániel, Sárosi Attila, Kállai Sándor, Fekete László, Tarnóczy Ádám, Rápolc Richárd, Nyikos Ádám, Gött Zoltán, Fébert Ádám, Vaffler Szilveszter és Orgován Richárd (akitől ismételt elnézést kérek, mert a műsor elején az ő neve nem hangzott el), a dobos László Norbert a 9.C-ből szólaltatta meg.

Továbbá köszönöm a tanári kórusnak, hogy első szóra lelkesen kötélnek álltak, és részt vettek az előadásban.

Fapál Orsolya
a műsor szervezője

A műsoron kívül vetélkedővel is megemlékeztek az osztályok Márciusról.

A verseny eredményéről egyelőre nincs hír, de már most bemutatjuk a versenyző csapatok által készített tablókat. Vajon melyik lesz a győztes?

Amikor a németországi kirándulásunkra készülődtünk, már tudtuk, hogy egy megismételhetetlen élmény lesz. Egy remek alkalom arra, hogy jobban megismerjük a világot, és persze egymást is.

Meglátogattuk a bajor vidék legszebb és legnevezetesebb helyeit. Legtöbbet a nagy múltú történelmi városról, Innsbruckról és az élvonalbeli világvárosról, Münchenről tudhattunk meg.

Itt az első látogatásaink alkalmával csoportokra osztva feladatlapok megoldásával bővíthettük ismereteinket, amik kitöltéséhez a helybeliek segítségére szorultunk. Tökéletes alkalom volt ez arra, hogy fejlesszük nyelvi tudásunkat, és megismerkedhessünk az itt élő emberekkel. Persze minden csoport teljesítménye attól függött, hogy mennyire tudtak összedolgozni a tagok, és hogy mennyire vették komolyan a feladatokat. Szerencsére a helyzetet könnyítette, hogy nagyon segítőkészek és kedvesek voltak az emberek.

Gyönyörű városokat láthattunk, amelyekben nagy gondot fordítanak a

Számomra hasonló emlék marad Münchenben a BMW Múzeumban tett látogatás is. Ott megcsodálhattunk számos autót, motorkerékpárt és különböző verseny járgányt. Nekem nem a technikai újítások részletes bemutatása tetszett a legjobban, hanem a hely modern, letisztult és futurisztikus hangulata.

Nagyon izgalmas program volt Zugspitze-re való kirándulás is. Ez a 2963 méteres hegycsúcs Németország és Ausztria legmagasabb pontja a Bajor-Alpokban. Lenyűgöző látvány tárult elénk, mikor felértünk a hegy tetejére. Ott, a felhők fölött, amerre csak a szem ellátott, hóval borított sziklacsúcsok voltak.

BMW Múzeum

Neuschwanstein

középkori épületek állapotára és a rendezett városkép kialakítására.

Utazgatásaink során ellátogattunk a neuschwansteini kastélyba is, ami szerintem mindenkit elbűvölt. A kastélyba lépve azt érezhettük, hogy egy álmvilágba csöppentünk. II. Lajos bajor király egy Wagner-opera témáját alapul véve teremtette meg ezt a mesés építményt. Fantasztikus élmény volt.

Zugspitze

Összegezve: a kirándulás kiválóan telt. Valamennyien nagyon jól éreztük magunkat. A szállás is nagyon igényes volt, és a kilátásra sem lehetett panaszkodni. Estéknként persze mindig feltaláltuk magunkat, és ez sokat dobott a hangulaton, ami még jobban összekovácsolta a társaságot.

Remélem, lesz még hasonlóan tartalmas és élményekben gazdag kirándulásban részem.

Bohács Attila 12.K

Egressy Tükör

Magyar Ifjúsági Robot Kupa Nyíregyháza 2009. április 25.

Márciusban értesültünk a lehetőségről, hogy 2009. június 29-től július 5-ig világversenyt rendeznek Grazban, amire a robotjainkkal indulhatnánk. A versenyre való kijutás feltétele a nyíregyházi verseny megnyerése. A mi csapatunk tánc kategóriában indult; a cél, hogy a robotok kánkánózzanak. Komoly munka kezdődött a robot szakkörön: füstöltek a billentyűk – a robotok szerencsére nem. Minden hétfőn, és a hétvégéinkből egy-egy nap a koreográfia kitalálásával, a robotok programozásával telt. Eljött a nagy nap, izgalommal indultunk Nyíregyházára. Csapatunk jól szerepelt, elhoztuk az első helyezettnek járó serleget, és mi képviseljük a magyarokat Grazban, a világversenyen.

Utassy Andrea

Felelős kiadó:

Kőnig Sándor igazgató

Felelős szerkesztő:

Temesiné Tari Gabriella

Előretörnek! az Egressy robotjai

A Petrik Lajos Szakközépiskolában március 31-én szerveztek nyílt napot, amelyen Baranyi Roland, Kőfaragó Csaba, valamint Utassy Andrea és Bíró Katalin tanárnő mutatta be a kis robotokat.

A Petrik számítógépes termeiből megkapták az egyiket, ahol 3 robottal várták a vendégeket. A termet úgy rendezték át, hogy a robotok programozásához szükséges eszközöket mindenki láthatta, és kipróbálhatta. Így nemcsak ők tudták megmutatni az általuk elkészített mozdulatsorokat, hanem a betévedt nézelődők is kipróbálhatták a robotok irányítását – természetesen segítséggel.

Grigoreff György tanár úr aznap vitte el látogatásra az osztályát az iskolába, ahonnan nagyon jó véleménnyel jöttek el a végzős tanulók. Az informatikai termék felszereltsége kitűnő, és diákok is elégedettek voltak.

A robotokkal foglalkozó diákok Utassy tanárnő kíséretében április 25-én, a nyíregyházi versenyen tehetik próbára tudásukat két másik diákkal egy csapatban, és ha ott nyernek, akkor kiutazhatnak a grazi versenyre, ahol európai szinten fognak versenyezni.

A Petrik mint TISZK (Térségi Integrált Szakképző Központ) szeptembertől kezdi el működését Vegyipari, Környezetvédelmi és Informatikai szakon. Felszereltsége a tanulók szerint jó abban a teremben, amiben voltak, a többit nem volt idejük megnézni, mert bevallásuk szerint - „amint elment az egyik csoport, máris jött a másik”. Tehát a robotos kiállításnak nagy sikere volt a nyílt napon.

Burai Dávid
11.C

A szerkesztőség tagjai:

Bohács Attila, Braun Patrik, Burai Dávid Csermák Zsolt, Csombor Barbara, Horváth Áron, Preisz Gábor, Szekeres Barnabás, Tenke Dániel, Varga Dániel